

2010

BIULETYN MRCIE

**Małopolskie Regionalne
Centrum Informacji Europejskiej**

W numerze:

Str. 3 Zakładanie działalności gospodarczej w województwie Małopolskim. Projekty

Str. 7 Euro – z czym to się je?

Str. 11 Wprowadzenie do tematu polskiej prezydencji

Zakładanie działalności gospodarczej w województwie Małopolskim. Projekty

Każda osoba rozpoczynająca działalność gospodarczą może liczyć na wsparcie swoich działań z funduszy Unii Europejskiej, pod warunkiem, że spełni określone wymagania.

Informacji o dotacjach powinieneś szukać w instytucjach, które w województwie, w którym masz zamiar rozpocząć działalność gospodarczą, realizują projekty np. w ramach działania 2.5 Promocja przedsiębiorczości, czy 6.2. Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia . Lista takich instytucji powinna znajdować się na stronie urzędu marszałkowskiego. Następnie należy wybrać instytucję, która jest najbliżej lub która zgłasza zapotrzebowanie na określonego rodzaju beneficjentów ostatecznych.

Po zapisaniu się na listę potencjalnych beneficjentów ostatecznych, w wybranej instytucji realizującej projekt w ramach wybranego działania, należy oczekiwać na wynik procesu selekcyjnego. Instytucja wybiera te osoby, które spełniają wymagania- zazwyczaj są one dostępne na stronie internetowej instytucji realizującej projekt.

Jeśli zostaniesz zakwalifikowany do projektu, stajesz się beneficjentem ostatecznym i bierzesz udział w części szkoleniowej, podczas której uzyskujesz m. in. informacje w jaki sposób zarejestrować działalność gospodarczą oraz jak przygotować biznesplan niezbędny do ubiegania się o dotację. Następnym etapem jest złożenie biznesplanu do oceny. Instytucja realizująca projekt wybiera określoną liczbę najlepszych biznesplanów. W dalszej części projektu beneficjent ostateczny podczas doradztwa uzyskuje dodatkową wiedzę z zakresu prowadzenia firmy oraz przygotowuje wniosek o wsparcie inwestycyjne, który składa już jako przedsiębiorca (w międzyczasie rejestruje działalność gospodarczą).

Wsparcie inwestycyjne jest różne w różnych jednostkach realizujących projekty w ramach wybranego działania. Ubieganie się o dotacje nie należy do procesów szybkich i zależy od jednostki

Instytucją Wdrażającą
Program Operacyjny
Kapitał Ludzki
w Małopolsce jest
Wojewódzki Urząd
Pracy.

Kontakt:

**Wojewódzki Urząd
Pracy**

Plac Na Stawach 1

pokój 110

30-107 Kraków

tel. 12 424 07 37

efs@wup-krakow.pl

realizującej projekt. Z reguły cały proces trwa od 3 do 6 miesięcy (od zgłoszenia się po uzyskanie dotacji).

Na chwilę obecną w województwie małopolskim prowadzony jest szereg projektów, które umożliwiają start w biznesie i rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej.

Jednym z takich działań jest **Projekt „Będę Aktywnym Przedsiębiorcą”** realizowany w ramach Działania 6.2 Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki, a koordynowany przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce z oddziałem w Krakowie.

Grupą docelową tego projektu są osoby zamieszkujące lub uczące się na terenie woj. małopolskiego, które nie prowadziły działalności gospodarczej przynajmniej przez ostatni rok. W szczególności są to osoby bezrobotne, kobiety, osoby do 25 i po 45 roku życia, osoby niepełnosprawne, osoby zamieszkujące w gminach wiejskich i miejsko - wiejskich oraz mieszkańcy miast do 25 tys. mieszkańców. W ramach projektu wsparciem zostaje objętych 180 osób, którym zostaną zaoferowane szkolenia z zakresu przygotowania biznes planu oraz prowadzenia działalności gospodarczej, dotacja inwestycyjna w wysokości do 40.000 zł, dotacja pomostowa w wysokości do 800 zł przez 6 lub 12 miesięcy oraz doradztwo indywidualne i grupowe.

Kolejna rekrutacja do projektu rozpoczyna się w czerwcu br.

Adres koordynatora: Stowarzyszenie Księgowych w Polsce o/ o w Krakowie 30-074 Kraków, Ul. Kazimierza Wielkiego 19 Tel. 12 632 08 45 wew. 124, Tel. 12 632 09 10 wew. 125

Podobnym projektem jest **„Weź udział w XLX® i zostań przedsiębiorcą!”**, także współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007 - 2013, Priorytet 6 „Rynek pracy otwarty na wszystkich”, Działanie 6.2 „Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości

i samozatrudnienia”. Projekt koordynuje Instytut Przedsiębiorczości PRYMUS wraz z Małopolskim Stowarzyszeniem Kupców i Przedsiębiorców.

Mogą w nim uczestniczyć osoby zamieszkałe, bądź pracujące na terenie Małopolski, pełnoletnie, które nie przekroczyły 25 roku życia lub są kobietami i nie prowadziły działalności gospodarczej na rok przed przystąpieniem do projektu. Projekt skierowany jest do osób chcących założyć własną działalność gospodarczą i zakłada 3 instrumenty wsparcia dla Beneficjentów Ostatecznych:

- wsparcie szkoleniowo-doradcze: 80 godz. szkolenia, 20 godz. doradztwa;
- przyznanie dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej max do 40.000zł;

- wsparcie pomostowe (kapitałowe: 800 zł/m-c i doradcze 6 godz. na BO przez okres 6 miesięcy z możliwością wydłużenia do 12 miesięcy);

Czas trwania projektu to: Styczeń 2010 – Czerwiec 2012

Edycje w 2010 roku:

Edycja I – Kraków: 08 III – 02 IV 2010 szkolenie, doradztwo; maj 2010 przyznanie dotacji

Edycja II – Nowy Sącz: 19 IV – 17 V 2010 szkolenie, doradztwo; czerwiec 2010 przyznanie dotacji

Edycja III – Tarnów: 17 V – 15 VI 2010 szkolenie, doradztwo; lipiec 2010 przyznanie dotacji

Więcej informacji: tel. (012) 642 21 56 wew. 28, e-mail: xlx@prymus-ip.com, www.xlx-prymus.pl.

Kolejnym projektem współfinansowanym przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach tego samego działania 6.2. jest **Projekt "Pracuj u siebie"** realizowany przez Wyższą Szkołę Integracji Europejskiej w Szczecinie.

Celem Projektu jest podniesienie aktywności zawodowej osób bezrobotnych w wieku do 25 roku życia zamieszkałych w wybranych powiatach woj. małopolskiego, którzy zamierzają zarejestrować działalność gospodarczą na terenie tego województwa w powiatach: krakowskim, miechowskim, proszowickim, bocheńskim, limanowskim, myślenickim oraz prowadzić ją nieprzerwanie przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

Priorytetowo będą traktowane kobiety, osoby zamieszkałe w gminach wiejskich i miejsko-wiejskich oraz w miastach do 25 tys. mieszkańców oraz które utraciły zatrudnienie z przyczyn niedotyczących pracowników. Preferowane są osoby długotrwale bezrobotne.

Uczestnicy Projektu mogą ubiegać się o przyznanie jednorazowej dotacji inwestycyjnej na uruchomienie działalności gospodarczej w wysokości do 40 000,00 PLN. Planowana kwota łączna przeznaczona na dotacje inwestycyjne na uruchomienie działalności gospodarczej w projekcie wynosi 1 840 000,00 PLN (po 920 000,00 PLN na jedną rekrutację).

Czas trwania projektu: w okresie od 01.01.2010 r. do 30.06.2012 r.

W projekcie przewidziano dwie rekrutacje: pierwsza w okresie III-IV 2010 roku, druga XII 2010 – I 2011 roku.

Biuro Projektu w Krakowie: ul. Szlak 8a, 31-161 Kraków, Tel. 012 633 07 35,
e-mail: krakow@wsie.pl

Jeśli **jesteś kobietą**, zamierzającą rozpocząć działalność gospodarczą, mieszkasz, uczysz się lub pracujesz na terenie Miasta Tarnowa lub powiatów: brzeskiego, dąbrowskiego, gorlickiego, limanowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego, to do Ciebie skierowany jest program **“Moja firma też jest Kobieta!”**. Projekt współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013, Priorytet 6 “Rynek pracy otwarty na wszystkich” działanie 6.2 “Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia”, a realizowany jest przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej Małopolskiego Instytutu Samorządu Terytorialnego i Administracji.

Projekt adresowany jest szczególnie do kobiet bezrobotnych, nieaktywnych zawodowo, w tym tych, które zostały zwolnione z przyczyn leżących po stronie zakładu pracy i nie miały zarejestrowanej działalności gospodarczej, w okresie 12 miesięcy przed przystąpieniem do projektu.

Dla uczestniczek przewidziano bezpłatne szkolenia i doradztwo, bezzwrotne dotacje na rozpoczęcie działalności gospodarczej w wysokości do 40 000 zł oraz wsparcie pomostowe: kapitałowe i doradcze.

Kobiety, które będą chciały wziąć udział w projekcie mogą składać dokumenty rekrutacyjne w terminie do 27 kwietnia 2010 r. w Ośrodku MISTiA w Tarnowie, ul. Sikorskiego 5.

Terminy kolejnych rekrutacji:

1-15 czerwca, 1-14 września, 1-

Szczegółowych informacji udziela Biuro Projektu i Punkt Rekrutacyjny:

Ośrodek FRDL MISTiA w Tarnowie, ul. Sikorskiego 5, 33-100 Tarnów,

Tel./fax.: 14 621 22 16

e-mail: tarnow@mistia.org.pl

Dokumenty rekrutacyjne

dostępne są

na: www.mistia.org.pl

Udział w projekcie **„Zostań małopolskim przedsiębiorcą II”**, realizowanym przez Małopolską Agencję Rozwoju Regionalnego i 8 instytucji partnerskich to dla młodych i przedsiębiorczych Małopolan kolejna szansa na zawodową niezależność. Powstał on jako kontynuacja działania na rzecz promocji przedsiębiorczości i samozatrudnienia zainicjowanego w projekcie „Zostań Małopolskim Przedsiębiorcą”. Projekt współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013, Priorytet 6 „Rynek pracy otwarty na wszystkich” Działanie 6.2 „Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i samozatrudnienia” .

Projekt skierowany jest do mieszkańców, osób pracujących lub uczących się na terenie Województwa Małopolskiego. O wsparcie ubiegać się mogą osoby, które nie prowadziły działalności gospodarczej przez okres dwunastu miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu. Warunkiem koniecznym jest zarejestrowanie nowej firmy na terenie Małopolski. **Mieszkańcy Krakowa** mogą starać się o dofinansowanie **wyłącznie innowacyjnych pomysłów** na biznes w strategicznych dla Małopolski branżach.

Lider projektu: Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A., ul. Kordylewskiego 11, 31-542 Kraków
tel: 012 617 66 33, www.marr.pl

Gabriela Wawrzak

Euro – z czym to się je?

Idea objęcia państw europejskich wspólną walutą nie narodziła się wraz z początkiem integracji gospodarczej państw Starego Kontynentu. Od podpisania Traktatów Rzymskich ustanawiających Europejską Wspólnotę Gospodarczą musiało minąć kilkanaście lat, aby ta kwestia nabrała większego znaczenia. Dopiero początek lat 70-tych przyniósł ideę wzmacniania współpracy gospodarczej poprzez wspólną politykę walutową państw Wspólnoty. **Wcześniej nie istniała taka potrzeba, ponieważ dość sprawnie funkcjonował międzynarodowy system walutowy z Bretton Woods.**

Jednak rozbieżności pomiędzy Europą a Stanami Zjednoczonymi na płaszczyźnie gospodarczych celów do jakich dążyły, spowodowały rozchwiania kursów walutowych. Dysfunkcjonalność systemu odbijała się na integracji rynków europejskich. Szybko przekonano się, iż nie można realizować celów EWG bez własnego, spójnego systemu walutowego. Na przestrzeni lat podejmowano kolejne kroki mające doprowadzić do koordynacji polityki pieniężnej. Kamieniem milowym było przyjęcie 7 lutego 1992 roku Traktatu o Unii Europejskiej z Maastricht. Znalazł się w nim zapis mówiący, iż państwa-strony zobowiązują się utworzyć Unię Gospodarczą i Walutową i wprowadzić wspólną walutę. Traktat określał także warunki przyjęcia euro. Tzw. kryteria konwergencji prawnej zakładały zgodność przepisów krajowych z artykułami Traktatu i statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych.

Na kryteria konwergencji gospodarczej składają się:

- kryterium inflacyjne (średni poziom inflacji nie może przekraczać o więcej niż 1,5 % średniej stopy inflacji z trzech państw o najbardziej stabilnym poziomie cen)
- kryterium fiskalne (deficyt budżetowy nie może przekroczyć 3% wielkości PKB, a dług publiczny 60% wielkości PKB)
- kryterium stopy procentowej (w ciągu roku poprzedzającego ocenę średnia długoterminowa stopa procentowa nie może przekraczać o więcej niż 2% średniej z trzech państw o najbardziej stabilnym poziomie cen)
- kryterium kursu walutowego (uczestnictwo w Europejskim Mechanizmie Kursowym (ERM II) przez co najmniej 2 lata, co zobowiązuje do utrzymywania przez ten czas kursu waluty krajowej na stałym poziomie z pasmem wahań $\pm 15\%$ względem wyznaczonego kursu centralnego)

Następny, niezwykle ważny krok to przygotowanie przez ówczesnego przewodniczącego Komisji Europejskiej, Jacquesa Delorsa, raportu zawierającego koncepcję wdrażania unii gospodarczo-walutowej w trzech etapach. Pierwszy zakładał utworzenie rynku wewnętrznego opartego na swobodzie przepływu towarów, usług, kapitału i osób. Następnie państwa członkowskie miały czas na dostosowanie gospodarek do spełnienia odpowiednich kryteriów makroekonomicznych i utworzenie ram organizacyjnych dla przyszłego systemu walutowego. Etap końcowy polegał natomiast na wynegocjowaniu kursów wymiany walut krajowych na euro i wprowadzeniu wspólnej waluty. Od tego momentu ciężar prowadzenia polityki pieniężnej spoczął na Europejskim Systemie Banków Centralnych. Realizacja trzeciego, ostatniego etapu rozpoczęła się z dniem 1 stycznia 1999 roku, kiedy to wprowadzono euro do obiegu bezgotówkowego. W obiegu gotówkowym znalazło się z początkiem roku 2002.

Strefa euro liczy obecnie 16 członków. Austria, Belgia, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Niemcy, Portugalia oraz Włochy funkcjonują w niej od samego początku. W kolejnych latach waluta krajowa zastąpiona została euro

SPOSOBY NA WEJŚCIE EURO

OPCJA 1 Okres przejściowy

Ten scenariusz, zwany madryckim, zakłada okres przejściowy między przyjęciem euro jako waluty krajowej a wprowadzeniem do obiegu monet i banknotów.

OPCJA 2 Big Bang

Według tego scenariusza euro wprowadzane jest jednocześnie do obiegu bezgotówkowego, jak i gotówkowego. Tak scenariusz zastosowała Słowacja.

OPCJA 3 Stopniowe wycofywanie

Euro jest wprowadzane równocześnie do obiegu gotówkowego i bezgotówkowego, ale przez określony czas waluta krajowa może być używana w rozliczeniach bezgotówkowych.

w Grecji (2001), Słowenii (2007), na Cyprze i Malcie (2008) oraz na Słowacji (2009). Trzy z państw członkowskich UE, mianowicie Wielka Brytania, Dania i Szwecja nie zdecydowały się na przyjęcie wspólnej waluty. Dwa pierwsze uzyskały tzw. klauzulę „opt-out” do Traktatu z Maastricht, co oznacza, iż same mogą decydować o tym czy i kiedy przyjmą euro. Natomiast w wypadku Szwecji, o jej nieobecności w strefie euro zdecydował parlament, którego wola została następnie potwierdzona przez obywateli w referendum. Pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej, które nie wprowadziły jeszcze wspólnej waluty, są do tego zobowiązane zapisami Traktatu z Maastricht, nie wyznacza on jednak konkretnego limitu czasowego. Spośród państw kandydujących do strefy euro można odróżnić te, które znajdują się w tzw. „poczekalni”, czyli uczestniczą w mechanizmie ERM II (Litwa, Łotwa, Estonia) oraz pozostałe, które nie są jeszcze na to gotowe (Węgry, Czechy, Rumunia, Bułgaria oraz Polska).

Wszystkie deklarują jednak chęć przyjęcia wspólnej europejskiej waluty w przyszłości. W tym momencie pojawia się pytanie o rzeczywiste korzyści jakie płyną ze znalezienia się pośród państw strefy euro. Kontrolowanie inflacji we wszystkich krajach członkowskich przyczyniło się do zapewnienia większej stabilności gospodarczej. Stabilne ceny stanowiły bodziec zwiększającym popyt konsumpcyjny i inwestycyjny, gdyż zarówno klienci jak i firmy nie były tak narażeni na wahania stóp procentowych.

Dla obu grup korzyści przyniosła także wspólna waluta. Ułatwione porównywanie cen i wyeliminowanie kosztów wymiany walutowej gwarantowały większą przejrzystość i obniżenie cen w obrębie strefy euro. Jednolity rynek jest atrakcyjniejszy dla inwestorów spoza Unii, którzy przyczyniają się do tworzenia miejsc pracy i napływu kapitału. Istnieje oczywiście także druga strona medalu. Zmiana waluty generuje z jednej strony problem braku wpływu na politykę pieniężną i kursową państwa, ponieważ kompetencje banku centralnego są scedowane na Europejski Bank Centralny. Z drugiej zaś ponoszone są koszty związane z dostosowaniem urzędzeń, w których używana jest gotówka, szkoleniem pracowników, przystosowaniem systemów informacyjnych.

Prognozy na przyszłość

Standard życia mieszkańców Unii poprawił się w ciągu ostatnich kilku lat integracji gospodarczej, aczkolwiek dziś, zwłaszcza Grekom odbija się czkawką. Niekontrolowane zadłużanie się państw i zmiany demograficzne w postaci rosnącej liczby osób starszych to główne katalizatory obecnego kryzysu. W dyskusji o tym jak obecna sytuacja gospodarcza wpłynie na sytuację Polski i przyjęcie euro na pierwszy plan wysuwają się dwa głosy. Wspólne dla obu jest to, iż nie zastanawiamy się „czy?”, ale „kiedy?” Polska znajdzie się w gronie państw posiadających wspólną europejską walutę. Duża część ekonomistów zgodna jest również co do rychłego uporania się z kryzysem przez państwa strefy euro.

Pakiet pomocowy przyznany Grecji przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy i członków strefy euro ma w najbliższych latach podźwignąć jej gospodarkę z kolan. Wnioski z sytuacji u swych śródziemnomorskich sąsiadów wyciągnęły już takie państwa jak Portugalia, Francja czy Hiszpania, podejmując działania w celu obniżenia deficytu budżetowego poprzez wdrożenie stosownego ustawodawstwa. Pesymiści zauważają, iż Polska powinna pójść w ich ślady i rozpocząć reformy finansów publicznych, gdyż bierność w tej materii może spowodować, że Polska nie będzie w stanie spełnić kryteriów konwergencji jeszcze przez wiele, wiele lat.

Z drugiej strony rozbrzmiewają znacznie bardziej w optymistyczne głosy. Dominuje tu przekonanie, iż obliczu kryzysu fiskalnego, który dotknął państwa będące już częścią strefy euro, dokładne określenie daty jest nieco utrudnione. Specjaliści nie przewidują jednak aby obecna sytuacja na rynkach uniemożliwiła bądź znacząco przesunęła przystąpienie Polski do Unii Monetarnej. Jako najbardziej realne wskazywane są lata 2014 – 2015. Owe prognozy pokrywają się z deklaracjami Ministerstwa Finansów. Zdaniem ministra Jacka Rostowskiego do roku 2015 po kryzysie nie zostanie żaden ślad, a Polacy gotowi będą złotówki w swych portfelach zastąpić euro.

Pozostaje mieć nadzieję, iż nie urzeczywistnią się najczarniejsze przypuszczenia o drugiej, znacznie większej fali kryzysu, który ma nawiedzić państwa strefy euro, jeśli te nie podejmą zdecydowanych działań nastawionych na oszczędności. Gdyby ten scenariusz się sprawdził, pod znakiem zapytania stanie nie tylko przystąpienie do strefy euro nowych państw, ale sens jej istnienia w ogóle.

Magdalena Antychowicz

Wprowadzenie do tematu polskiej prezydencji

1 lipca 2011 roku Polska obejmie Przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej. To nie tylko ogromne wyzwanie wymagające planowania strategicznego, pełnej aktywności politycznej i organizacyjnej na szczeblu krajowym i europejskim, ale także wielka szansa dla Polski w kształtowaniu Unii Europejskiej. *Mikołaj Dowgielewicz, Pełnomocnik Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE*

Rada Unii Europejskiej, będąc jednym z głównych organów decyzyjnych Unii Europejskiej, składa się z ministrów każdego z Państw Członkowskich. Nie ma jednego składu Rady, gdyż w zależności od poruszanego tematu Państwo Członkowskie jest reprezentowane przez odpowiadającemu danemu problemowi ministra. Przygotowaniem i koordynowaniem tych spotkań zajmuje się jedno z Państw Członkowskich, które aktualnie sprawuje Prezydencję Rady Unii Europejskiej. Rozważając zagadnienia ministrowie po długotrwałych posiedzeniach podejmują decyzje najczęściej w drodze kompromisu. Jako że każdy z ministrów reprezentuje swój kraj, to interesy poszczególnych członków Rady Unii znacznie różnią się od siebie, co więcej często bywają ze sobą sprzeczne. I tu też ogromną rolę odgrywa Prezydencja UE, która ma za zadanie dążenie do uzyskania porozumienia między ministrami i jak najszybsze osiągnięcie kompromisu. Jednak to nie wszystkie zadania, które przed nią stoją. Poza zajmowaniem się sprawami wewnątrz instytucji Rady UE dane państwo musi również reprezentować Radę w kontaktach z innymi instytucjami unijnymi, przede wszystkim z Komisją Europejską i Parlamentem Europejskim. To właśnie państwo sprawujące Prezydencję kształtuje relacje z innymi organami, przewodniczy spotkaniom roboczym oraz informuje Parlament Europejski o swoich działaniach.

Obecnie wszystkie wymienione zadania, jakie niesie ze sobą Prezydencja, spoczywają na Hiszpanii, która tę funkcję będzie sprawować do końca czerwca tego roku. Następnie będzie Belgia, Węgry a od lipca do grudnia 2011 to Polska będzie przewodniczyć procom Rady Unii Europejskiej. Zdaniem ministra Dowgielewicza, będącego Pełnomocnikiem Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE, jest to ogromna szansa i jednocześnie wyzwanie dla Polski.

Dzięki prezydencji nasz kraj będzie miał możliwość większego wpływu na podejmowane decyzje. Co więcej będziemy mogli zwrócić większą uwagę pozostałych ministrów na Polskę. Ponadto minister zauważa inne korzyści, jakie Polska może uzyskać poprzez swoją Prezydencję. Jak mówi: „Poprzez solidne wykonanie zadania, jakim jest Przewodnictwo w Radzie UE wzrośnie zaufanie do naszego kraju jako ważnego członka UE. Sukces Prezydencji to najlepsza promocja Polski i okazja do stworzenia pozytywnego wizerunku Polski w świecie.”

Jednakże zauważa jednocześnie, że aby osiągnąć te cele, Polska musi się odpowiednio przygotować. Mimo że pozostało jeszcze, jak by się mogło wydawać, sporo czasu, to już pod koniec 2008 roku powstał Program Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie UE. Wyznaczono trzy obszary, na których będą się opierać przygotowania do Prezydencji - obszar organizacyjny, polityczny i przygotowania logistyczne mające na celu promowanie Polski.

Do głównych zadań będzie zatem należało wyznaczenie priorytetów odpowiadających strategicznym celom polskiej polityki, kształtowanie europejskiego procesu decyzyjnego, gospodarowanie zasobami ludzkimi, a także promowanie naszego kraju, jego kultury, gospodarki i walorów turystycznych. Mikołaj Dowgielewicz

Przed rozpoczęciem Prezydencji Polska musi ustalić swoje priorytety na ten czas, co oznacza szczegółową analizę i ustalenie najważniejszych obszarów działań (jeden lub dwa), które uważa za istotne. Podczas konferencji podsumowującej serię spotkań polskiego rządu z komisarzami europejskimi, która odbyła się 9 czerwca, premier Donald Tusk powiedział: „*Jesteśmy przekonani, że tak jak twórcy Unii Europejskiej wiedzieli, że węgiel i stal to powody do tego, żeby zacząć się integrować, tak my dzisiaj równie dobrze rozumiemy, że gaz i ropa wymagają wspólnych działań*”.

Równocześnie w 2008 roku Polska rozpoczęła współpracę z Danią i Cyprzem, które kolejno sprawując Prezydencję po Polsce wchodzi razem z nią w tzw. trio Prezydencji. Te trzy państwa wspólnie koordynują swoje cele na szczeblu Ministerstw Spraw Zagranicznych oraz Koordynatorów ds. Przygotowań do sprawowania Przewodnictwa.

Przewodniczący Komisji Europejskiej- Jose Barroso podziękował Donaldowi Tuskowi za zaangażowanie w Prezydencję i pełen optymizmu powiedział, że w przeciągu pół roku naszego przewodnictwa Polska wykaże się silnym przywództwem i rozważą w podejmowaniu decyzji gospodarczych, politycznych i finansowych.

Anna Hetmańczyk